

Titel: notes, [Uldall] 033-0720

Citation: "notes, [Uldall] 033-0720", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 2. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_033-shoot-wacc-1992_0005_033_Uldall_0720_p2_bP1_TB00002/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

U/26/10/45. 2

37 Universel og partikulær: her er fare for at fortabe sig i den ufuldstændige induktion.

Hvis det er rigtigt, som ovf hævdet, at forløb = system, saa er det ikke rigtigt at et virtuelt forløb ikke kan gøres til genstand for partikulær inddeling, fordi inddelingen blot er en "oversættelse" af kategoristrukturen.

38.29 Det er denne "særlige art funktion" som jeg har kaldt ækivalens, og det er ækivalensen mellem størrelser af forskellig udstrækning som jeg har gjort til grundlag for orienteringen.

39.15 Her kan jeg til nød gaa med til formuleringen, da det jo er formaalet med sprogbeskrivelsen at naa til den mere haendterlige opstilling af forløbet som vi kalder systemet.

41 Enighed om "tomme" og "fulde" ord. Det drejer sig om en gradsforskel, dvs om en statistisk forskel: substantivernes tilsyneladende større konstans end fx præpositionernes beror paa at de forekommer i et større antal tilsyneladende ensartede kontekster. Men denne større konstans er kun tilsyneladende, som man kan se af brugen af næsten et hvilket som helst subst som skældsord og ogsaa af andre tilfælde, fx blue-print.

44-45 Jeg tror man skal lade være med at tale om funktion mellem en funktion paa den ene side og dens termer paa den anden: dette vilde kun føre til erkendelsen af en funktion mellem denne nye funktion paa den ene side og dens termer paa den anden, og saa fremdeles i evighed.

47 Her er det meget let at indsætte den betragtning at de fem sproglige størrelser er ækivalente fordi de passer ind i (= har funktion til) identiske situationer, dvs at meningen bestaar i funktion til situationen.

57-59 Dette stykke oversætter jeg til Daniel Jones.

62.19ff Her er jeg ikke enig. Du forfægter vor gamle opfattelse (Maidu t_j etc), men den kan efter min mening ikke længere opretholdes. Hvis det er tilladeligt at erkende fx en bisætning, eller overhodet nogen determinerende, saa maa det ogsaa være rigtigt at erkende g naar man har sa og a . De to operationer er ganske parallelle, idet jo hverken bisætningen eller g kan optræde "for sig selv". Det hele hviler paa sætningerne $(a + sa)F$ og $(hoveds + (bis \times hoveds))F$, hvor F er en vilkaarlig kategori af funktiver som henholdsvis stavelserne a og sa og duplexe og simplexe nexier kan staa i relation til.

62.35ff Det polske ex er, undskyld, umuligt, som Tale-S vilde sige. Hvis t_j virkelig bestaar af t og j saaledes at det deri indgaaende t er kommutabelt med t og det deri indgaaende j med j , saa kan der ikke være nogen forskel mellem t_j og $t-j$ som ikke er betinget af konteksten.

fortsættelse følger.

*hvis det er muligt
for den: i samme
operation.*